

Sygnatura akt I C 228/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Pietrzyk

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko G. C.

o zapłatę

I oddala powództwo,

II zasądza od strony powodowej easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego G. C. kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 228/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego G. C. kwoty 3 667,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09.06.2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu twierdziła, że pozwanego łączyła z Bankiem (...) S.A. umowa bankowa o numerze (...), z której pozwany się nie wywiązał, nie regulując płatności w sposób przewidziany w umowie wobec czego Bank ją wypowiedział, co doprowadziło do powstania wymagalności kwoty niespłaconego kapitału wraz z odsetkami. W dniu 15.04.2013 r. Bank zawarł ze stroną powodową umowę przelewu tej wierzytelności. Zadłużenie w chwili wniesienia pozwu - według strony powodowej – wyniosło 3 667,78 zł, w tym należność główna w wysokości 582,14 zł, koszty w wysokości 344,32 zł, skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 2 588,55 zł, odsetki karne w wysokości 152,77 zł. Strona powodowa wezwała pozwanego do spłaty całości zadłużenia jednak zobowiązanie nie zostało spełnione.

W odpowiedzi pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nie jest w stanie wypowiedzieć się co do precyzowanych roszczeń, gdyż nie wie skąd wynika żądanie, kiedy było wymagalne. Dodatkowo pozwany wskazał, że nie uznał zasadności roszczeń, bieg przedawnienia nie został przerwany i przedawniło się ono z upływem trzyletniego okresu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł w dniu 24 stycznia 2008 r. z Bankiem (...) S.A. w W. umowę bankową – o kartę kredytową C. nr (...), zgodnie z którą Bank oddał do dyspozycji środki pieniężne w wysokości ustalonej w umowie, a pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami.

/dowód: umowa bankowa – k. 20/

W dniu 06 sierpnia 2009 r. Bank (...) S.A. w W. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

/dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k. 19/

Postanowieniem z dnia 7 września 2009 r. Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – wyciągowi z ksiąg Banku (...) S.A. w W. z dnia 06.08.2009 r. numer (...).

/dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 7 września 2009 r., sygn. akt I Co 1103/09 – k. 19/

Na podstawie tego tytułu wykonawczego z wniosku wierzyciela - Banku (...) S.A. w W., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kamiennej Górze prowadził egzekucję przeciwko pozwanemu w sprawie o sygn. KM 229/10. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2012 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Tytuł wykonawczy został zwrócony wierzycielowi.

/dowód: postanowienie z dnia 30 czerwca 2012 r. – k. 75/

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 15 kwietnia 2013 r. strona powodowa nabyła od Banku (...) S.A. w W. wierzytelność wynikającą z umowy bankowej – o kartę kredytową C. nr (...) przysługującej wobec pozwanego.

/dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 76-80 z aneksem k. 82-84/

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci dokumentów, których autentyczność nie budzi żadnych wątpliwości oraz których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia jest uzasadniony, bowiem nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w stosunkowo niedawno wydanej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. III CZP 29/16 (zob. uchwała SN z 29.06.2016 r., III CZP 29/16, L., Numer (...)). Sąd Rejonowy w pełni podziela ten pogląd, czemu dał wyraz w wyroku oddalającym powództwo.

Pierwotna wierzytelność wynikała z zawartej pomiędzy bankiem a pozwanym umowy bankowej. Postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku wierzyciela – banku, ostatecznie w dniu 30 czerwca 2012 r. zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ewentualny skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego w postaci przerwy biegu przedawnienia mógł więc dotyczyć wyłącznie pierwotnego wierzyciela – banku. Nie rozciągał się na stronę powodową – cesjonariusza tej pierwotnej wierzytelności, mimo wniesienia pozwu w okresie trzech lat od umorzenia postępowania egzekucyjnego.

W tym miejscu wskazać należy, iż bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony klauzulą wykonalności nie jest zwykłym tytułem wykonawczym. Wynikał z uprzywilejowanej pozycji banków. Prawo bankowe dawało bankowi możliwość wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, mimo iż ten był przecież równorzędną - w świetle prawa cywilnego sensu largo - stroną stosunku zobowiązaniowego. Bank miał mimo tego swoiście ukształtowaną pozycję, z której płynące korzyści nie powinny się rozciągać na kolejne podmioty. Uznać w konsekwencji należało, że wyjątkowość instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego powodować musi wyłączenie kolejnych podmiotów od bycia objętymi materialnoprawnymi skutkami wszczęcia egzekucji z wniosku egzekucyjnego banku. Skutki te dotyczyły wyłącznie banku i nie służyły oraz nie służą każdorazowemu nabywcy roszczeń, niebędącemu bankiem. W powołanej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Najwyższy wskazał wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cedenta kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej

innym tytułem wykonawczym. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Umowa bankowa łącząca strony stosunku zobowiązaniowego została przez Bank wypowiedziana, Bank wydał tytuł egzekucyjny w dniu 6 sierpnia 2009 r. zatem najpóźniej w tej dacie świadczenie było wymagalne. Termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). Przedawnienie roszczenia nastąpiło zatem w dniu 7 sierpnia 2012 r. Powództwo o to roszczenie zgłoszone zostało zaś w dniu 09.06.2014 r.

W tych warunkach zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego jest skuteczny. W konsekwencji mógł on się uchylić od zaspokojenia roszczenia strony powodowej, stosownie do art. 117 § 2 k.c., wobec czego powództwo zostało oddalone, co znajduje odzwierciedlenie w I punkcie wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w sprostowanym punkcie II wyroku zapadło w oparciu o regułę art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów tych po stronie pozwanego zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600,00 zł (podstawa prawna: § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu), a także opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.